

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

18 MEI 1955.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 Januari 1951, artikel 1, dat de nieuwe littera B vormt van artikel 36 van het koninklijk besluit van 22 December 1938 betreffende de kinderbijslag voor werkgevers en niet-loonarbeiders.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE MIDDENSTAND (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER TANGHE.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De verplichting een bijdrage te betalen, waartoe in het huidige stelsel der kinderbijslagen voor zelfstandige arbeiders ook de echtgenoten-helpsters gehouden zijn, blijkt voor sommigen een overdreven last mee te brengen en ook niet billijk te zijn.

Dit is voorzeker het geval voor al de kleine landbouw- en handelsondernemingen waar de echtgenote als helpster wordt getaxeerd omdat zij, buiten haar huishoudelijk werk af en toe een handje toesteekt in de zaak van haar man, terwijl niet kan worden bewezen dat het bedrijf van haar man zo omvangrijk is dat deze niet in staat zou zijn het werk alleen te verrichten.

De bedoeling van dit wetsvoorstel is niet, de verplichting een bijdrage te betalen als echtgenote-helpster in alle gevallen af te schaffen, doch slechts voor deze kleine ondernemingen uit wier kadastraal inkomen, basis van de taxatie, duidelijk blijkt dat zij uiteraard slechts aan één persoon een volle dagtaak verschaffen.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Philippart, voorzitter; Charpentier, De Clerck, Eeckman, Gendebien, Hermans, Struyvel, Tanghe, Vanden Boeynants, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boutet, Busieau, Cudell, Daman, De Groote, Deruelles, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hossey, Thielemans (Georges). — Janssens, Violon.

Zie :

22 (B. Z. 1954) :
— N° 1 : Wetsvoorstel.

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

18 MAI 1955.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté royal du 9 janvier 1951, article 1e, formant le littera B nouveau de l'article 36 de l'arrêté-royal du 22 décembre 1938 concernant les allocations familiales aux employeurs et aux travailleurs non salariés.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES CLASSES MOYENNES (1)
PAR M. TANGHE.

MESDAMES, MESSIEURS.

L'obligation de payer une cotisation à laquelle sont tenues également les conjointes aidantes dans le régime actuel des allocations familiales aux travailleurs indépendants semble entraîner pour certains une charge exagérée et même inéquitable.

Tel est certainement le cas pour toutes les petites entreprise agricoles et commerciales, où l'épouse est taxée en qualité d'aidante parce qu'à côté de ses travaux ménagers elle donne de temps à autre un coup de main dans l'entreprise de son mari, alors qu'il n'est pas établi que l'importance de l'exploitation empêcherait le mari de s'acquitter seul de son travail.

La présente proposition ne tend pas à supprimer dans tous les cas l'obligation de cotiser pour les conjointes aidantes, mais uniquement pour les petites entreprises, dont le revenu cadastral servant de base à la taxation révèle clairement qu'elles ne dépassent pas, par leur nature, la tâche journalière d'une seule personne.

(1) Composition de la Commission : MM. Philippart, président; Charpentier, De Clerck, Eeckman, Gendebien, Hermans, Struyvel, Tanghe, Vanden Boeynants, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boutet, Bûsieau, Cudell, Daman, De Groote, Deruelles, Dieudonné, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hossey, Thielemans (Georges). — Janssens, Violon.

Voir :

22 (S. E. 1954) :
— N° 1 : Proposition de loi.

Dit doel wordt dan ook bereikt door dit wetsvoorstel, dat vrijstelling van bijdrage verleent aan de echtgenote-helpster, waarvan de echtgenoot niet behoort tot een der eerste twee categoriën bijdrageplichtigen bepaald bij de artikelen 139, 141 of 154, of nog tot de eerste categorie bijdrageplichtigen bepaald bij de artikelen 153 en 153bis van het koninklijk besluit van 22 December 1938.

Alhoewel bewust voorstel vier maal op de dagorde van de Commissie voor de Middenstand voorkwam, werd de besprekings ervan, op vraag van de Heer Minister of van leden van de meerderheid driemaal verdaagd. Zodat het eigenlijk onderzoek en de goedkeuring van het voorstel op een enkele zitting hebben plaats gehad.

Na de toelichting door steller van het wetsvoorstel verstrekt, werd door de afgevaardigde van de Heer Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, — tot wiens bevoegdheid de betrokken stof nog altijd behoort — medege-deeld, dat hij zich verzet tegen het wetsvoorstel wegens de financiële weerslag op het huidige regime der kinderbijslagen voor zelfstandigen. Door het wegvalen van de helpster-bijdragen zou het huidig evenwicht in het stelsel verbroken worden, vermits het een minder inkomen zou meebrengen van 11.600.000 frank. De afgevaardigde van de Heer Minister verklaarde verder, dat de in het voorstel bedoelde categoriën ondernemingen, bepaald volgens de belangrijkheid van het kadastraal inkomen van het goed, in feite ondernemingen zijn waar wél werk is voor meer dan één persoon. Weliswaar dient hierbij uitzondering gemaakt voor de landbouwondernemingen, welke wel degelijk schijnen te beantwoorden aan de criteria in het wetsvoorstel naar voren gebracht. Doch deze kleine landbouwondernemingen vertegenwoordigen slechts 1/3 van de betrokken categorie. Over het algemeen echter dient rekening gehouden te worden met het feit dat, voor de industriële en commerciële ondernemingen, er niet noodzakelijk een verband bestaat tussen het bedrag van het kadastraal inkomen van het goed, en het belang van de onderneming welke er uitgeoefend wordt.

De afgevaardigde van de Heer Minister van de Middenstand heeft zich uit naam van zijn Minister, bij bovenstaande opvatting aangesloten.

Op de vraag van een commissaris naar de omvang van de minderopbrengst tengevolge van de vrijstelling van bijdrage voor de laagste categoriën (6e en 7e) en de 5e, afzonderlijk beschouwd, wordt namens de Minister geantwoord dat een vrijstelling van de 5e categorie een verlies zou betekenen aan bijdragen van 3 à 4 miljoen per jaar. Welk verlies de vrijstelling van bijdragen voor de 6e en 7e categorie meebrengt kan niet medege-deeld worden, vermits die vrijstelling reeds bestaat sedert de wet van 1951 van kracht werd. Wat echter het aantal wetsonderhorigen betreft, voor onderstaande categoriën bijdrageplichtigen ziet de verhouding er uit als volgt :

3^e categorie : 15 %;
4^e categorie : 9,6 %;
5^e categorie : 11 %.

Na dat hem, op zijn vraag naar het totaal jaarlijks bedrag der bijdragen in de betrokken sector, door de afgevaardigde van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg werd medege-deeld dat dit 1.100.000.000 frank beloopt, wordt door een commissaris vastgesteld dat in verhouding daarmee, het bedrag van de minder inkomen aan bijdragen, tengevolge van onderhavig wetsvoorstel, eerder gering zou zijn, namelijk 11.600.000 frank, hetzij slechts eventjes 1 % van het totaal.

Het voorstel werd door de Commissie voor de Middenstand ongewijzigd aangenomen met 9 stemmen tegen 7.

De Verslaggever,
F. TANGHE.

De Voorzitter,
M. PHILIPPART.

Cet objectif est réalisé par la présente proposition, qui exonère de la cotisation la conjointe aidante dont le mari n'appartient pas à l'une des deux premières catégories de cotisants, prévue aux articles 153 et 153bis de l'arrêté royal du 22 décembre 1938.

Bien que cette proposition ait figuré quatre fois à l'ordre du jour de la Commission des Classes moyennes, la discussion en fut ajournée trois fois, à la demande du Ministre ou de membres de la majorité, de sorte que la discussion proprement dite et le vote sur la proposition ont eu lieu au cours d'une seule séance.

Après un commentaire de l'auteur de la proposition de loi, le délégué de M. le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale — toujours compétent en cette matière — a déclaré qu'il s'oppose à la proposition de loi en raison de la répercussion financière sur le régime actuel des allocations familiales aux travailleurs indépendants. Par la suppression des cotisations des conjointes aidantes, l'équilibre actuel du régime serait rompu, étant donné qu'il en résulterait une diminution de recettes de l'ordre de 11 millions 600.000 francs. Le délégué de M. le Ministre a poursuivi en signalant que les catégories d'entreprises, visées par la proposition et déterminées d'après l'importance du revenu cadastral du bien immobilier, sont en réalité des entreprises où il y avait effectivement du travail pour plus d'une personne. Il convient, il est vrai, de faire exception en l'occurrence pour les entreprises agricoles qui paraissent effectivement réunir les critères établis par la présente proposition de loi. Ces petites entreprises agricoles ne constituent toutefois que le tiers de la catégorie en question. En général, il importe toutefois de tenir compte du fait que dans les entreprises industrielles et commerciales, il n'existe pas nécessairement de rapport entre le montant du revenu cadastral du bien immobilier et l'importance de l'entreprise qui y est établie.

Le délégué de M. le Ministre des Classes Moyennes s'est rallié au nom de son ministre à la manière de voir exposée ci-dessus.

A la demande d'un Commissaire relative à la diminution de recettes à résulter de l'exonération de cotisation, consentie respectivement pour les catégories inférieures (6me et 7me) ainsi que pour la 5me prise séparément, il est répondu au nom du Ministre que l'exonération de la 5me catégorie entraînerait annuellement une perte de cotisations de 3 à 4 millions. Il n'a pas été possible de chiffrer la perte résultant de l'exonération de cotisation des 6me et 7me catégories, cette exonération existant déjà depuis l'entrée en vigueur de la loi de 1951. Quant au nombre de personnes assujetties à la loi, en ce qui concerne les catégories de cotisants mentionnées ci-dessous, les pourcentages sont les suivants :

3me catégorie : 15 %;
4me catégorie : 9,6 %;
5me catégorie : 11 %.

Après que le délégué du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale eut répondu à sa question concernant le montant annuel total des cotisations dans le secteur intéressé, montant qui s'élève à 1.100.000.000 de francs, un Commissaire a constaté que la diminution de recettes en cotisations à résulter de la présente proposition de loi serait plutôt minime, à savoir 11.600.000 francs, soit à peine 1 % du total.

La Commission des Classes Moyennes a adopté la proposition, sans aucune modification, par 9 voix contre 7.

Le Rapporteur,
F. TANGHE.

Le Président,
M. PHILIPPART.